

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 40.945/1/V

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste vakantiekamer, op 19 juli 2006 door de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin verzocht haar, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering "tot regeling van de alternatieve investeringssubsidies verstrekt door het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden", heeft op 8 augustus 2006 het volgende advies gegeven:

Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, heeft de afdeling wetgeving zich beperkt tot het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de te vervullen vormvereisten.

*
* *

1. Artikel 52 van het ontwerp regelt de terugvordering van de verleende gebruikstoelagen in geval de begunstigde de voorwaarden waaronder deze worden verleend, niet naleeft. Aldus vormt dit artikel een aspect van de controle op de aanwending van de subsidies.

In de mate waarin die regeling afwijkt van de vigerende bepalingen, opgenomen in de artikelen 55 tot 58 van de wetten op de rijkscomptabiliteit, gecoördineerd op 17 juli 1991, inzake de controle op het verlenen en het gebruik van subsidies, zou het ontwerp problemen doen rijzen van bevoegdheid en rechtsgrond.

Zoals de afdeling wetgeving immers al in meerdere adviezen heeft uiteengezet, volgt uit de artikelen 50, § 2, derde lid, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en de gewesten, gelezen in samenhang met artikel 71, § 1, ervan dat het de gemeenschappen en de gewesten niet toekomt, tot de inwerkingtreding van de wet bedoeld in artikel 50, § 2, inzake de controle op het verlenen en het gebruik van subsidies regelgevend op te treden, tenzij om specifieke regels te bepalen. Van die specifieke regels wordt daarenboven vereist dat zij de door de federale wetgever vastgestelde regels alleen maar strenger kunnen maken en niet door de Regering, maar door de decreetgever moeten worden vastgesteld.

Evenwel zal de wet van 16 mei 2003 tot vaststelling van de algemene bepalingen die gelden voor de begrotingen, de controle op de subsidies en voor de boekhouding van de gemeenschappen en de gewesten, alsook voor de organisatie van de controle door het Rekenhof - dat is de wet bedoeld in artikel 50, § 2, van de bijzondere financieringswet - voor wat betreft de Vlaamse Gemeenschap op 1 januari 2007 in

.../...

werking treden ¹, zodat op die datum een einde komt aan de in artikel 71, § 1, van de bijzondere financieringswet gestelde beperking aan de bevoegdheid van de gemeenschappen en de gewesten.

Ook op 1 januari 2007 treedt in werking het decreet van 7 mei 2004 houdende regeling van de begrotingen, de boekhouding, de controle inzake subsidies, en de controle door het Rekenhof. In hoofdstuk I van titel VII van dit decreet zijn de nadere regels opgenomen, voor de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest, inzake de toekenning en de controle op de aanwending van subsidies, rekening houdende met de daaromtrent in de artikelen 11 tot 14 van de wet van 16 mei 2003 opgenomen algemene bepalingen. Artikel 52 van het decreet van 7 mei 2004 stelt meer bepaald wat volgt:

"De Vlaamse regering stelt de regels vast betreffende de toekenning en de verantwoording van de subsidies, en betreffende de onverenigbaarheden. Zij stelt tevens de nadere modaliteiten inzake de controle op de aanwending van de subsidies vast."

Gelezen in samenhang met artikel 7*bis* van het decreet van 23 februari 1994 inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden kan het aangehaalde artikel 52 van het decreet van 7 mei 2004 voldoende rechtsgrond bieden voor het in artikel 52 van het ontwerp bepaalde inzake de terugvorderingen. In de aanhef dient een lid met verwijzing naar artikel 52 van het decreet van 7 mei 2004 te worden toegevoegd.

Artikel 52 van het ontwerp zal dan wel niet eerder in werking gesteld mogen worden dan op 1 januari 2007.

2. Uit artikel 7*bis*, § 3, van het decreet van 23 februari 1994 volgt dat de regeling inzake de alternatieve vorm van investeringssubsidies hoe dan ook niet van toepassing is op dossiers waarvoor reeds een subsidiebelofte verleend werd vóór de inwerkingtreding van dit artikel 7*bis*, namelijk op 26 mei 2006.

⁽¹⁾ Koninklijk besluit van 18 maart 2004 houdende, voor wat de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaams Gewest betreft, uitstel van de inwerkingtreding van de wet van 16 mei 2003 tot vaststelling van de algemene bepalingen die gelden voor de begrotingen, de controle op de subsidies en voor de boekhouding van de gemeenschappen en de gewesten, alsook voor de organisatie van de controle door het Rekenhof, B.S. 30 maart 2004.

Gelet op artikel 53, eerste lid, van het ontwerp, hoort het overgangsrecht dan ook betrekking te hebben op "vóór de datum van inwerkingtreding van het besluit ingediende aanvragen voor subsidies overeenkomstig de subsidieregeling, vermeld in de artikelen 5, 6 en 7 van het decreet, waarvoor op 26 mei 2006 nog geen subsidiebelofte werd verleend".

Men herwerke artikel 53, tweede en derde lid, van het ontwerp, rekening houdende met dit criterium.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	M. VAN DAMME,	kamervoorzitter,
	J. BOVIN, G. VAN HAEGENDOREN,	staatsraden,
	M. RIGAUX, M. TISON,	assessoren van de afdeling wetgeving,
Mevrouw	A.-M. GOOSSENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. B. WEEKERS, auditeur.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

A.-M. GOOSSENS

M. VAN DAMME